

Tizenharmadik és egyben utolsó jogalapjával a fellebbező végül azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem tartotta tiszteletben a jogbiztonság elvét, mivel nem vitatta meg az 1605/2002 rendelet⁽²⁾ alkalmazhatatlanságára vonatkozó jogalapot, amelyen az OLAF és a Bizottság határozata alapult, jöllehet a tényállás idején az 1977. december 21-i költségvetési rendelet⁽³⁾ volt hatályban. A CPEM továbbá a Bíróság eljárási szabályzata 47. cikke 1. §-ának második és harmadik bekezdése alapján a tények megvizsgálása érdekében tanúkihallgatást indítványoz.

- (¹) A 2052/88/EGK rendeletnek az Európai Szociális Alap tekintetében történő végrehajtására irányuló rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. december 19-i 4255/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 374., 21. o.).
- (²) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.).
- (³) Az Európai Közösségek általános költségvetéséről szóló 1977. december 21-i költségvetési rendelet (HL L 356., 1. o.), az 1977. december 21-i költségvetési rendeletet módosító 1998. december 17-i 2779/98/EK, ESZAK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 347., 3. o.) szerinti változatban.

A Fővárosi Ítéltábla (Magyar Köztársaság) által 2009. szeptember 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Dr. Donat Cornelius Ebert kontra Budapesti Ügyvédi Kamara

(C-359/09. sz. ügy)

(2009/C 312/20)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Ítéltábla

Az alapeljárás felei

Felperes: Dr. Donat Cornelius Ebert

Alperes: Budapesti Ügyvédi Kamara

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az Európai Közösségek Tanácsának 89/48/EGK⁽¹⁾, valamint az Európai Parlament és Tanács 98/5/EK⁽²⁾ irányelve értelmezhető-e akként, hogy a német állampolgárságú felperes, aki németországi ügyvédi szakvizsgával rendelkezik, ottani ügyvédi kamara tagja, magyarországi tartózkodási engedéllyel és munkahellyel bír, magyarországi ügyvédi kamarai tagság nélkül jogosult a fogadó magyar állam hivatalos nyelve szerinti „ügyvéd” elnevezést bírósági és egyéb hivatalos eljárásban, a német nyelvű „rechtsanwalt” és a magyar nyelvű „európai közösségi jogász” elnevezés mellett bármiféle engedély nélkül használni?

2. A 98/5/EK irányelv kiegészíti-e a 89/48/EGK irányelvet, vagyis az ügyvédi hivatás gyakorlásáról a 98/5/EK irányelv a lex speciális az ügyvédi tevékenység körében, míg a 89/48/EGK irányelv kizárólag általában szabályozza az egyes felsőfokú végzettségek elismerését?

- (¹) A Tanács 89/48/EGK irányelve (1988. december 21.) a legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről; HL L 19., 16. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 337. o.
- (²) Az Európai Parlament és a Tanács 98/5/EK irányelve (1998. február 16.) az ügyvédi hivatásnak a képzés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről; HL L 77., 36. o., magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 83. o.

A T-94/05. sz., Athinaiki Techniki AE kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. június 29-én hozott végzés ellen az Athinaiki Techniki AE által 2009. szeptember 11-én benyújtott fellebbezés

(C-362/09. P. sz. ügy)

(2009/C 312/21)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Athinaiki Techniki AE (képviselő(k): S.A. Pappas ügyvéd)

A másik/többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága, Athens Resort Casino AE Symmetochon

A fellebbező kérelmei

A Bíróság:

— semmisítse meg a megtámadott végzést;

— adjon helyt a fellebbező elsőfokon előterjesztett kereseti kérelmeinek;

— kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező négy jogalapra hivatkozik fellebbezése alátámasztására.

Az első jogalap szerint az Elsőfokú Bíróság helytelenül értelmezte a Bíróságnak a valamely közigazgatási határozat visszavonása jogszerűségének feltételeire vonatkozó korábbi ítélezési gyakorlatát. Ahhoz, hogy a visszavonás érvényes legyen, feltétel, hogy az adott aktus jogellenessége megállapításra kerüljön, és hogy azt ésszerű határidőn belül visszavonják. A jelen ügyben viszont a Bizottsági az aktusát több mint négy évvel annak elfogadása után vonta vissza, anélkül, hogy azt megindokolta volna.

Második jogalapjában az Athinaiki Techniki arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság jogban tévedett azzal, hogy nem határozott a fellebbező által a hatáskörrel való visszaélésre vonatkozóan felhozott kérdésről. Azzal ugyanis, hogy a Bizottság visszavonta a jogvita tárgyát képező határozatot, nem az volt a célja, hogy a jogszerűség elvét tiszteletben tartsa, hanem annak elkerülése, hogy szóban forgó aktus közösségi bírósági felülvizsgálat tárgya lehessen.

Harmadszor a fellebbező megállapítja, hogy a jogvita tárgyát képező bizottsági határozatot megsemmisítő határozat meghozatalához fűződő érdeke — a megtámadott végzésben megállapítottakkal ellentétben — még mindig fennáll. A szóban forgó aktus Bizottság általi visszavonásának következményei ugyanis nem korlátozódnak csupán az előzetes vizsgálati eljárás megindítására. A megsemmisítésről szóló ítéletből következően a Bizottságnak vagy meg kellett volna indítania az állami támogatásokra vonatkozó hivatalos vizsgálati eljárást, vagy fel kellett volna hívnia az érintett tagállamot arra, hogy vagy szüntesse meg, vagy módosítsa a szóban forgó támogatást. Az Elsőfokú Bíróság jogban tévedett azzal, hogy úgy ítélte meg, hogy a megtámadott határozat megsemmisítésének egyetlen következménye az előzetes vizsgálati eljárás újbóli megindítása lett volna.

Végül a fellebbező úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a Bíróság C-521/06. P. sz. ügyben hozott kapcsolódó ítéletéből eredő jogerőt. Ebből az ítélet ugyanis az derül ki, hogy a Bizottság nem maradhatott télen volna ilyen sokáig az állami támogatások vizsgálatára vonatkozó eljárás keretében. Azzal pedig, hogy a Bizottság visszavonta a megtámadott határozatot, pontosan e tétlenség állapotába tért vissza, és az Elsőfokú Bíróság jogban tévedett azzal is, hogy a Bizottság ezen magatartását nem szankcionálta.

A T-273/06. és T-297/06. sz., ISD Polska és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2009. július 1-jén hozott ítélet ellen az ISD Polska sp. z o.o., az Industrial Union of Donbass Corporation és az ISD Polska sp. z o.o. (korábban Majątek Hutniczy sp. z o.o.) által 2009. szeptember 15-én benyújtott fellebbezés

(C-369/09. P. sz. ügy)

(2009/C 312/22)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: az ISD Polska sp. z o.o., az Industrial Union of Donbass Corporation és az ISD Polska sp. z o.o. (korábban Majątek Hutniczy sp. z o.o.) (képviselek: C. Rapin és E. Van den Haute ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság nyilvánítsa a jelen fellebbezést elfogadhatónak;
- helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága (nyolcadik tanács) T-273/06. és T-297/06. sz. egyesített ügyekben 2009. július 1-jén hozott ítéletét;
- elsődlegesen teljes egészében, másodlagosan pedig részben adjon helyt az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtt a T-273/06. és T-297/06. sz. egyesített ügyekben előterjesztett kereseti kérelmeknek;
- az Európai Bizottságot kötelezze valamennyi költség viselésére;
- arra az esetre, ha a Bíróság úgy ítélne meg, hogy a fellebbezésről nem szükséges határozni, a Bíróság eljárási szabályzata 69. cikkének 6. §-ában és 72. cikkének a) pontjában foglalt, együttesen értelmezett rendelkezések alapján az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők három jogalpra hivatkoznak.

Az első jogalapjukban a fellebbezők az Elsőfokú Bíróság által kialakított azon mérlegelést vitatják, mely szerint a lengyel acélipar szerkezetátalakításáról szóló, a Lengyel Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló okmányhoz csatolt 8. Jegyzőkönyv⁽¹⁾ (6) pontja az e jegyzőkönyvben foglalt rendelkezések visszaható hatályú alkalmazását teszi lehetővé. A fellebbezők szerint ugyanis e rendelkezés — amely annak előírására szorítkozik, hogy a hivatkozott jegyzőkönyv 1. mellékletében felsorolt vállalkozások az 1997-től 2003-ig terjedő időszakban bizonyos korlátok között támogatásokban részesülhetnek — szövegéből, céljából vagy szerkezetéből semmilyen visszaható hatály nem vezethető le. E rendelkezés másképpen megfogalmazva annyit jelent, hogy a 2003. év végéig a kedvezményezett vállalkozásoknak nyújtható támogatásokat a már nyújtott támogatások összegét visszamenőlegesen figyelembe véve kell számítani, nem úgy azonban, hogy a nyújtott támogatásokat visszaható hatállyal jogellenesnek tekintjük. Ezzel az értelmezéssel végeredményben mind a Bizottság, mind pedig a Tanács egyetért, amennyiben az előbbi egy határozati javaslatban, az utóbbi pedig egy határozatban megállapította, hogy a 8. Jegyzőkönyvben tett kötelezettségvállalásokat tiszteletben tartották.

Második jogalapjukkal a fellebbezők azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg egyrészt, hogy valamely támogatás kedvezményezettjei főszabály szerint csak akkor bízhatnak megalapozottan e támogatás szabályszerűségében, ha azt az EK 88. cikkben előírt eljárás betartásával engedélyezték, másrészt pedig, hogy 1991. december 16-i társulási megállapodás⁽²⁾ ESZAK-termékekről szóló 2. Jegyzőkönyvében előírt eljárások — amelyek keretében a vitatott támogatást a Bizottság és a Tanács tudomására hozták — a fellebbezők részéről nem keletkeztethettek jogos bizalmat. Nem vitatott ugyanis, hogy a vitatott támogatás semmilyen hivatalos bejelentésére nem kerülhetett sor az EK 88. cikk alapján, mivel a Lengyel Köztársaság ebben az időpontban még nem volt az Európai Unió tagja, valamint, hogy a